

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (ensimmäinen jaosto)

13 päivänä kesäkuuta 2022*

Henkilöstö – Euroopan syyttäjänviraston Euroopan syyttäjien nimittäminen – Portugalin nimeämistä ehdokkaista yhden nimittäminen – Oikeusriidan puuttuminen unionin ja jonkin sen toimihenkilön väliltä henkilöstösäännöistä ja muuhun henkilöstöön sovellettavista palvelussuhteen ehdoista johtuvin rajoituksin ja edellytyksin – SEUT 270 artikla – Toimivallan selvä puuttuminen

Asiassa T-334/21,

Ana Carla Mendes de Almeida, kotipaikka Sobreda (Portugali), edustajinaan asianajajat R. Leandro Vasconcelos, M. Marques de Carvalho ja P. Almeida Sande,

kantajana,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään K. Pleśniak ja J. Gil,

vastaajana,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja H. Kanninen sekä tuomarit M. Jaeger ja O. Porchia (esittelevä tuomari),

kirjaaja: E. Coulon,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

on antanut seuraavan

määräyksen

- 1 Kantajana oleva Ana Carla Mendes de Almeida vaatii SEUT 270 artiklaan perustuvalla kanteellaan Euroopan syyttäjänviraston Euroopan syyttäjien nimittämisestä 27.7.2020 annetun neuvoston täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2020/1117 (EUVL 2020, L 244, s. 18) kumoamista siltä osin kuin siinä nimitetään José Eduardo Moreira Alves d'Oliveira Guerra Euroopan syyttäjänviraston

* Oikeudenkäyntikieli: portugali.

Euroopan syyttäjäksi (jäljempänä riidanalainen päätös) ja sen 8.3.2021 tehdyn Euroopan unionin neuvoston päätöksen kumoamista, jolla hylättiin hänen 10.2.2021 tekemänsä valitus riidanalaisesta päätöksestä (jäljempänä valituksen hylkäämisestä tehty päätös).

Asian tausta

- 2 Neuvosto antoi 12.10.2017 asetuksen (EU) 2017/1939 tiiviimmän yhteistyön toteuttamisesta Euroopan syyttäjänviraston (EPPO) perustamisessa (EUVL 2017, L 283, s. 1). Kyseisen asetuksen 1 ja 8 artiklan mukaan asetuksella perustetaan Euroopan syyttäjänvirasto (jäljempänä EPPO) Euroopan unionin elimeksi ja vahvistetaan sen toimintaa koskevat säännöt.
- 3 Mainitun asetuksen 8 artiklan, joka koskee EPPO:n rakennetta, 2 kohdan mukaan EPPO organisoidaan keskustasolla ja hajautetulla tasolla.
- 4 Asetuksen 2017/1939 2 artiklan 4 alakohdassa määritellään EPPO:n henkilöstö keskustason henkilöstöksi, joka avustaa kollegiota, pysyviä jaostoja, Euroopan pääsyyttäjää, Euroopan syyttäjiä, valtuutettuja Euroopan syyttäjiä ja hallintojohtajaa heidän päivittäisessä toiminnassaan heidän suorittaessaan heille tämän asetuksen nojalla kuuluvia EPPO:n tehtäviä.
- 5 Euroopan syyttäjien tehtävät on määritelty mainitun asetuksen 12 artiklassa.
- 6 Euroopan syyttäjien nimittämisestä on todettava, että asetuksen 2017/1939 16 artiklan 1 kohdan mukaan kunkin jäsenvaltion, joka osallistuu tiiviimpään yhteistyöhön EPPO:n perustamisessa, on nimittävä kolme ehdokasta Euroopan syyttäjän tehtävään sellaisten ehdokkaiden joukosta, jotka ovat asianomaisen jäsenvaltion syyttäjälaitoksen tai oikeuslaitoksen aktiivisia jäseniä, joiden riippumattomuus on kiistaton, ja joilla on korkeaan syyttäjän tai tuomarin virkaan nimittämiseksi omassa jäsenvaltiossaan vaadittava pätevyys ja asiaankuuluvaa käytännön kokemusta kansallisista oikeusjärjestelmistä, talousrikostutkinnoista ja kansainvälisestä oikeudellisesta yhteistyöstä rikosasioissa.
- 7 Asetuksen 2017/1939 16 artiklan 2 kohdassa säädetään, että saatuaan saman asetuksen 14 artiklan 3 kohdassa tarkoitettulta valintalautakunnalta perustellun lausunnon neuvosto valitsee ja nimittää yhden ehdokkaista kyseessä olevan jäsenvaltion Euroopan syyttäjäksi. Kyseisessä säännöksessä täsmennetään, että jos valintalautakunta toteaa, että jokin ehdokas ei täytä vaatimuksia, joita Euroopan syyttäjän tehtävien hoitaminen edellyttää, sen lausunto sitoo neuvostoa. Asetuksen 2017/1939 16 artiklan 3 kohdan mukaan neuvosto valitsee ja nimittää yksinkertaisella enemmistöllä Euroopan syyttäjät kuuden vuoden toimikaudeksi, jota ei voida uusia, ja se voi päättää jatkaa toimikautta enintään kolmella vuodella kuuden vuoden toimikauden päättyessä. Tämän saman asetuksen 16 artiklan 4 kohdassa säädetään, että kolmasosa Euroopan syyttäjistä vaihtuu joka kolmas vuosi ja neuvosto hyväksyy yksinkertaisella enemmistöllä Euroopan syyttäjien nimittämistä koskevat siirtymäsäännöt ensimmäistä toimikautta varten ja sen aikana.
- 8 Asetuksen 2017/1939 14 artiklan 3 kohdan mukaan neuvosto määrittää valintalautakunnan toimintaa koskevat säännöt.
- 9 Asetuksen 2017/1939 96 artiklan, joka koskee henkilöstöä koskevia yleisiä säännöksiä, 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, että jollei kyseisessä asetuksessa toisin säädetä, Euroopan pääsyyttäjään, Euroopan syyttäjiin, valtuutettuihin Euroopan syyttäjiin, hallintojohtajaan ja

- EPPOn henkilöstöön sovelletaan Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavia henkilöstösääntöjä (jäljempänä henkilöstösäännöt) ja Euroopan unionin muuhun henkilöstöön sovellettavia palvelussuhteen ehtoja (jäljempänä muuhun henkilöstöön sovellettavat palvelussuhteen ehdot) sekä näiden sääntöjen ja ehtojen täytäntöönpanosäännöksiä, jotka on hyväksytty unionin toimielinten välisellä sopimuksella. Tämän säännöksen toisen alakohdan mukaan Euroopan pääsyyttäjä ja Euroopan syyttäjät otetaan palvelukseen EPPOn väliaikaisina toimihenkilöinä muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan a alakohdan mukaisesti.
- 10 Saman säädöksen 96 artiklan 2 kohdassa säädetään EPPOn henkilöstöstä, että kyseinen henkilöstö otetaan palvelukseen unionin virkamiehiin ja muuhun henkilöstöön sovellettavien sääntöjen mukaisesti.
  - 11 Neuvosto antoi 13.7.2018 täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2018/1696 asetuksen (EU) 2017/1939 14 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista valintalautakunnan toimintaa koskevista säännöistä (EUVL 2018, L 282, s. 8).
  - 12 Kansallisen valintamenettelyn päätteeksi 23.4.2019 Euroopan syyttäjän tehtävään hakeneet kolme ehdokasta, jotka Portugalin tasavallan on nimettävä, hyväksyttiin. Kantaja oli yksi näistä ehdokkaista. Hän on toiminut vuodesta 2012 lähtien Portugalin tasavallan syyttäjänä Departamento Central de Investigação e Ação Penalissa (rikostutkinnasta ja syytetoimista vastaava keskusvirasto), ja tammikuussa 2020 hänet nimitettiin unionin varoihin kohdistuvan rikollisuuden tutkinnasta ja torjunnasta vastaavan osaston koordinaattoriksi. Moreira Alves d'Oliveira Guerra oli toinen kahdesta muusta hyväksytystä ehdokkaasta. Kolmen hyväksytyt ehdokkaat nimet ilmoitettiin asetuksen 2017/1939 14 artiklan 3 kohdassa tarkoitetulle valintalautakunnalle. Ehdokkaat lueteltiin aakkosjärjestyksessä.
  - 13 Valintalautakunta kuuli kantajaa 24.10.2019, ja se lähetti 18.11.2019 perustellun lausuntonsa neuvostolle sekä ilmoitti Portugalin tasavallan nimeämien kolmen ehdokkaan paremmuusjärjestyksen: ensimmäisenä oli kantaja, toisena Moreira Alves d'Oliveira Guerra ja kolmantena João Conde Correia dos Santos.
  - 14 Neuvosto antoi 27.7.2020 riidanalaisen päätöksen.
  - 15 Kyseisen päätöksen 2 artiklan sanamuoto on seuraava:

”Nimitetään seuraavat henkilöt väliaikaisina toimihenkilöinä palkkaluokkaan AD 13 EPPOn Euroopan syyttäjiksi kolmen vuoden toimikaudeksi, jota ei voida uusia ja joka alkaa 29 päivänä heinäkuuta 2020:

– –

– – Moreira Alves d'Oliveira Guerra.”
  - 16 Kantaja teki 22.10.2020 neuvostolle valituksen riidanalaisesta päätöksestä henkilöstösääntöjen 90 artiklan nojalla.
  - 17 Kantaja nosti 5.2.2021 SEUT 263 artiklan nojalla kanteen, joka kirjattiin unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamossa asianumerolla T-75/21 ja jossa vaadittiin riidanalaisen päätöksen kumoamista.

- 18 Kantaja teki 10.2.2021 täydentävän valituksen, jossa hän vetosi uusiin tosiseikkoihin, jotka neuvoston oli otettava huomioon hänen valitukseensa antamassaan vastauksessa.
- 19 Neuvoston nimittävä viranomainen katsoi valituksen hylkäämisestä tekemässään päätöksessä, että valituksen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuivat, koska sillä ei ollut toimivaltaa hyväksyä sitä.
- 20 Unionin yleinen tuomioistuin jätti 5.2.2021 nostetun kanteen tutkimatta 8.7.2021 antamallaan määräyksellä Mendes de Almeida v. neuvosto (T-75/21, ei julkaistu, valitus vireillä, EU:T:2021:424) sillä perusteella, että se oli nostettu liian myöhään. Tästä määräyksestä tehty valitus on vireillä unionin tuomioistuimessa.

Asianosaisten vaatimukset

- 21 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
  - kumoaa valituksen hylkäämisestä tehdyn päätöksen
  - kumoaa riidanalaisen päätöksen
  - velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 22 Neuvosto vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
  - jättää kanteen tutkimatta, koska sen tutkittavaksi ottamisen edellytykset osittain selvästi puuttuvat ja koska se on osittain selvästi perusteeton
  - velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

- 23 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 126 artiklan mukaan on niin, että jos kanne on selvästi unionin yleisen tuomioistuimen toimivaltaan kuulumaton tai kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat tai kanne selvästi on oikeudellisesti täysin perusteeton, unionin yleinen tuomioistuin voi esittelevän tuomarin ehdotuksesta milloin tahansa päättää asian käsittelyä jatkamatta ratkaista asian perustellulla määräyksellä.
- 24 Nyt käsiteltävässä asiassa unionin yleinen tuomioistuin katsoo saaneensa asiakirja-aineiston perusteella riittävät tiedot asiasta ja päättää ratkaista asian sen käsittelyä jatkamatta työjärjestyksensä 126 artiklan nojalla.
- 25 Heti aluksi on muistutettava, että kantaja on nostanut nyt käsiteltävän kanteen, jossa vaaditaan riidanalaisen päätöksen ja valituksen hylkäämisestä tehdyn päätöksen kumoamista, SEUT 270 artiklan nojalla.
- 26 Tämän artiklan sanamuodosta seuraa, että siinä määrätty toimivalta ulottuu kaikkiin unionin ja sen henkilöstön välisiin riitoihin henkilöstösäännöistä ja muuhun henkilöstöön sovellettavista palvelussuhteen ehdoista johtuvien rajoitusten ja edellytyksien.

- 27 Tältä osin kantaja perustelee kannekirjelmässä kanteen nostamista SEUT 270 artiklan nojalla sillä, että asetuksen 2017/1939 96 artiklan 1 kohdassa säädetään, että henkilöstösääntöjä ja muuhun henkilöstöön sovellettavia palvelussuhteen ehtoja sekä näiden sääntöjen ja ehtojen täytäntöönpanosäännöksiä, jotka on hyväksytty toimielinten välisellä sopimuksella, sovelletaan muun muassa Euroopan syyttäjiin, jollei toisin säädetä, ja että heidät otetaan palvelukseen EPPOn väliaikaisina toimihenkilöinä muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan a alakohdan mukaisesti. Kantajan mukaan missään asetuksen 2017/1939 säännöksessä ei suljeta pois henkilöstösääntöjen ja muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen soveltamista Euroopan syyttäjien nimittämiseen.
- 28 Kantaja täsmentää, että Euroopan syyttäjien nimittäminen tapahtuu korkeimmalla poliittisella tasolla samoin kuin nimittäminen Euroopan pääsyyttäjäksi, jonka nimittävät neuvosto ja Euroopan parlamentti. Hän toteaa, että täytäntöönpanopäätöksen 2018/1696 liitteessä olevassa VII.1 kohdassa säädetään nimenomaisesti, että henkilöstösääntöjen mukaisia muutoksenhakukeinoja sovelletaan Euroopan pääsyyttäjän tehtävään hakeneisiin ehdokkaisiin, jotka valintalautakunta on sulkenut menettelystä pois. Sisäisen johdonmukaisuuden vuoksi kyseistä täytäntöönpanopäätöstä tulisi tulkita siten, että samat muutoksenhakukeinot ovat Euroopan syyttäjän tehtävää hakeneiden ehdokkaiden käytössä. Lainsäätäjän tarkoituksena on ollut sivuuttaa ainoastaan ne henkilöstösääntöjen säännöt, jotka ovat ristiriidassa Euroopan syyttäjien valintamenettelyn luonteen kanssa, jotta voidaan taata Euroopan syyttäjän valinta kustakin tähän tiiviimpään yhteistyöhön osallistuvasta jäsenvaltiosta ja jättää käsittelemättä muiden jäsenvaltioiden kansalaisten ehdokashaut.
- 29 Kantaja väittää, että se, että täytäntöönpanopäätöksessä 2018/1696 ei nimenomaisesti säädetä henkilöstösääntöjen säännösten soveltamisesta Euroopan syyttäjiin, ei ole esteenä sille, että riidanalaisesta päätöksestä voidaan nostaa kanne SEUT 270 artiklan nojalla. Valituksen tekeminen henkilöstösääntöjen 90 artiklan mukaisesti on mahdollista, jos valitus täyttää siihen sovellettavat muoto- ja määräaikavaatimukset, ja SEUT 270 artiklaa on tulkittava siten, että sitä ei sovelleta yksinomaan virkamiehiin tai muihin kuin paikallisiin toimihenkilöihin vaan sitä sovelletaan myös henkilöihin, jotka hakevat tällaisiin toimiin. Muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 46 artiklan mukaan henkilöstösääntöjen VII osaston säännöksiä, joissa täsmennetään, että muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen soveltamisalaan kuuluvaa tehtävää hakeviin ehdokkaisiin sovelletaan henkilöstösääntöjen 90 ja 91 artiklaa, sovelletaan soveltuvin osin. Kantaja viittaa lisäksi oikeuskäytäntöön, jonka mukaan SEUT 270 artiklaa sovelletaan myös ehdokkaisiin, jotka hakevat virkamiehen tai muun kuin paikallisen toimihenkilön tehtävään.
- 30 Kantaja lisää, että nyt käsiteltävän kanteen osalta ei ole merkitystä sillä, että hän on 5.2.2021 nostanut riidanalaisesta päätöksestä myös SEUT 263 artiklaan perustuvan kanteen, joka on kirjattu asianumerolla T-75/21, ja hän kiistää sen, että esillä olevassa kanteessa olisi kyse vireilläolovaikutuksesta.
- 31 Neuvosto vaatii kanteen hylkäämistä sekä riidanalaisen päätöksen että valituksen hylkäämisestä tehdyn päätöksen osalta. Neuvosto katsoo, että riidanalaisen päätöksen kumoamista koskevan vaatimuksen tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat selvästi vireilläolovaikutuksen vuoksi ja joka tapauksessa sen vuoksi, että unionin yleisellä tuomioistuimella ei ole toimivaltaa tutkia sitä SEUT 270 artiklan nojalla. Se pitää valituksen hylkäämisestä tehtyä päätöstä koskevaa kumoamisvaatimusta ilmeisen perusteettomana.

- 32 Nyt käsiteltävässä asiassa on todettava, että riita-asia koskee kahta neuvoston päätöstä, joista toinen koskee päätöstä nimittää eräs henkilö Portugalin tasavallan Euroopan syyttäjäksi toisen henkilön sijaan ja toinen sellaisen valituksen hylkäämistä, jonka kantaja, jota ei nimitetty kyseisen jäsenvaltion Euroopan syyttäjäksi, on tehnyt neuvoston tekemästä nimittämispäätöksestä.
- 33 Sen selvittämiseksi, onko kantaja perustellusti nostanut kanteen SEUT 270 artiklan nojalla näiden päätösten kumoamiseksi, on tutkittava, kuuluuko mainittuja päätöksiä koskeva kantajan ja neuvoston välinen riita-asia unionin ja sen henkilöstön välisiin riitoihin henkilöstösäännöistä ja muuhun henkilöstöön sovellettavissa palvelusuhteen ehdoista johtuvin rajoituksin ja edellytyksin.
- 34 Tältä osin on muistutettava, että oikeuskäytännössä unionin ja sen henkilöstön välisten riitojen käsitettä on tulkittu laajasti, mikä johtaa siihen, että sellaisina tutkitaan riitoja, jotka koskevat henkilöitä, joilla ei ole virkamiehen eikä toimihenkilön asemaa, mutta jotka vaativat sitä (ks. tuomio 5.10.2004, Sanders ym. v. komissio, T-45/01, EU:T:2004:289, 45 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Tämä koskee henkilöitä, jotka hakevat tehtävään, jonka nimittämisedellytykset määrittellään henkilöstösäännöissä tai muuhun henkilöstöön sovellettavissa palvelusuhteen ehdoissa.
- 35 EPPOn osalta on todettava, ettei kaikkia henkilöstösääntöjen säännöksiä sovelleta siihen sellaisinaan. Asetuksesta 2017/1939 ilmenee, että sen säännöksissä määritetään, missä laajuudessa henkilöstösääntöjen ja muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelusuhteen ehtojen tiettyjä säännöksiä sovelletaan Euroopan syyttäjiin.
- 36 Asetuksen 2017/1939 96 artiklan 1 kohdassa nimittäin säädetään, että ”jollei tässä asetuksessa toisin säädetä”, Euroopan pääsyyttäjään, Euroopan syyttäjiin, valtuutettuihin Euroopan syyttäjiin, hallintojohtajaan ja EPPOn henkilöstöön sovelletaan henkilöstösääntöjä ja muuhun henkilöstöön sovellettavia palvelusuhteen ehtoja.
- 37 On korostettava, että asetuksen 2017/1939 2 artiklan 4 alakohdan ja 12 artiklan säännösten, sellaisina kuin ne on mainittu edellä 4 ja 5 kohdassa, mukaan Euroopan syyttäjät eivät kuulu EPPOn henkilöstöön.
- 38 Mainitun asetuksen 16 artiklassa, sellaisena kuin se on esitetty edellä 6 ja 7 kohdassa, vahvistetaan erityinen menettely yksityiskohtaisine sääntöineen Euroopan syyttäjien nimittämiseksi, josta on kyse nyt käsiteltävässä asiassa.
- 39 Kyseisessä säännöksessä taataan ainoastaan EPPOn perustamisessa tiiviimpään yhteistyöhön osallistuville jäsenvaltioille se, että niillä on nimittämismenettelyn lopussa neuvoston nimittämä Euroopan syyttäjä. Säännöksen mukaan jäsenvaltioilla on mahdollisuus ennen Euroopan syyttäjän nimittämistä nimetä kolme ehdokasta, joilla lähtökohtaisesti on kyseisen jäsenvaltion kansalaisuus, kun otetaan huomioon heidän velvollisuutensa olla asianomaisen jäsenvaltion syyttäjälaitoksen tai oikeuslaitoksen aktiivisia jäseniä.
- 40 Näin ollen edellä mainitussa säännöksessä on kyse sui generis -menettelystä, joka poikkeaa EPPOn henkilöstön palvelukseen ottamiseen sovellettavasta menettelystä, jonka osalta on täsmennettävä, että EPPOn henkilöstö otetaan palvelukseen unionin virkamiehiin ja muuhun henkilöstöön sovellettavien sääntöjen mukaisesti, kuten asetuksen 2017/1939 96 artiklan 2 kohdassa säädetään.

- 41 On huomattava, että Euroopan syyttäjien nimittämismenettely ei edellytä kansalaisuuteen perustuvan syrjinnän kiellon periaatteen noudattamista, sellaisena kuin siitä säädetään henkilöstösääntöjen 27 artiklassa, kaikkien jäsenvaltioiden kansalaisten hyväksi, eli jopa niiden jäsenvaltioiden kansalaisten hyväksi, jotka eivät osallistu tiiviimpään yhteistyöhön.
- 42 Asetuksen 2017/1939 16 artiklasta ilmenee lisäksi, ettei neuvoston nimittävä viranomaisena eikä myöskään EPPOn työsopimusten tekemiseen toimivaltainen viranomaisena nimitä Euroopan syyttäjiä vaan sen tekee neuvosto. Siitä seikasta, että riidanalaisessa päätöksessä todetaan, että hyväksytyt henkilöt, mukaan lukien Moreira Alves d'Oliveira Guerra, nimitetään väliaikaisina toimihenkilöinä palkkaluokkaan AD 13 Euroopan syyttäjiksi, ei voida kuitenkaan riittävästi päätellä, että neuvosto on toiminut nimittävänä viranomaisena tai työsopimusten tekemiseen toimivaltaisena viranomaisena Euroopan syyttäjiä nimitettäessä.
- 43 Euroopan syyttäjien nimittämismenettelyn sui generis -luonne voidaan selittää sillä, kuten neuvosto perustellusti huomauttaa, että se koskee henkilöitä, joilla on tässä yhteistyössä erityisen korkea vastuu unionin toimielinjärjestelmässä.
- 44 On täsmennettävä, että vasta sen jälkeen, kun Euroopan syyttäjät on nimitetty tehtävänsä asetuksen 2017/1939 16 artiklan nojalla, heidät otetaan kyseisen asetuksen 1 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti palvelukseen EPPOn väliaikaisina toimihenkilöinä muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan a alakohdan nojalla. Kyseisestä alakohdasta ilmenee, että ainoastaan Euroopan syyttäjien palvelussuhteen ehdot ja palkkaehdot kuuluvat muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen soveltamisalaan ja EPPOn työsopimusten tekemiseen toimivaltaisen viranomaisen toimivaltaan. Heidän nimittämisenä edellytykset ja menettelyt poikkeavat tästä.
- 45 Koska henkilöstösäännöissä tai muuhun henkilöstöön sovellettavissa palvelussuhteen ehdoissa ei määritellä edellä mainittuja edellytyksiä ja menettelyjä, niihin liittyviä riita-asioita ei voida pitää SEUT 270 artiklassa tarkoitettuina unionin ja sen henkilöstön välisinä riitoina.
- 46 Kantajan muilla väitteillä ei voida kyseenalaistaa tätä päätelmää.
- 47 Yhtäältä kantaja ei voi pätevästi vedota 11.7.1996 annettuun määräykseen Gomes de Sá Pereira v. neuvosto (T-30/96, EU:T:1996:107) tukeakseen väitettään siitä, että hän on nostanut kanteensa perustellusti SEUT 270 artiklan nojalla.
- 48 Sen 11.7.1996 annetun määräyksen Gomes de Sá Pereira v. neuvosto (T-30/96, EU:T:1996:107) 22–25 kohdassa tosin palautetaan lähinnä mieleen oikeuskäytäntö, jonka mukaan unionin tuomioistuinten toimivalta ratkaista kaikki unionin ja sen henkilöstön väliset riidat on ymmärrettävä niin, että se käsittää paitsi riidat, jotka koskevat virkamiehiä tai muita kuin paikallisia toimihenkilöitä, myös riidat, jotka koskevat näitä toimia hakevia henkilöitä, ja on katsottu, että Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) valituslautakunnan jäsenten nimittäminen oli riitautettava henkilöstösäännöissä säädettyjen muutoksenhakukeinojen mukaisesti.
- 49 Siinä 11.7.1996 annetussa määräyksessä Gomes de Sá Pereira v. neuvosto (T-30/96, EU:T:1996:107) tehtyä ratkaisua ei kuitenkaan voida soveltaa nyt käsiteltävään asiaan, koska – kuten neuvosto perustellusti toteaa – EUIPO:n valituslautakuntien jäsenten nimittäminen perustuu eri säännöistöön kuin mitä Euroopan syyttäjien nimittämiseen sovelletaan. Valituslautakuntien jäsenten osalta asianomaisessa säännöstössä säädetään henkilöstösääntöjen,

- muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen ja näiden säännösten täytäntöönpanoasetusten soveltamisesta henkilöstöön, johon kyseiset jäsenet kuuluvat (ks. vastaavasti määräys 11.7.1996, Gomes de Sá Pereira v. neuvosto, T-30/96, EU:T:1996:107, 22 ja 23 kohta). Sitä vastoin Euroopan syyttäjien nimittämisen osalta on todettava, kuten edellä 35–44 kohdasta käy ilmi, että lainsäätäjät päätti asetuksella 2017/1939 perustaa sui generis -järjestelmän, jonka mukaan Euroopan syyttäjät eivät kuulu EPPOn henkilöstöön, kuten edellä 37 kohdassa on jo todettu.
- 50 Toisaalta täytäntöönpanopäätöksen 2018/1696 liitteessä olevassa Euroopan pääsyyttäjän nimittämistä koskevassa osassa, johon kantaja myös vetoaa, ei anneta viimeksi mainitulle mahdollisuutta perustaa kannettaan SEUT 270 artiklaan.
- 51 Kyseisen liitteen säännöksistä, luettuna yhdessä asetuksen 2017/1939 14 ja 16 artiklan kanssa, nimittäin ilmenee, että Euroopan pääsyyttäjän ja Euroopan syyttäjien nimittämismenettelyissä on kussakin omia erityispiirteitä menettelyn eri vaiheissa.
- 52 Kun otetaan tältä osin huomioon muun muassa se, että Euroopan pääsyyttäjän valintamenettely aloitetaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä julkaistulla avoimella ehdokashauulla, mahdollisuus tehdä henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan mukainen valitus neuvostolle on avoinna ainoastaan Euroopan pääsyyttäjän tehtävään hakeneille ehdokkaille heille vastaisesta valintalautakunnan päätöksestä sekä valintalautakunnan laatimasta luettelosta, johon näitä ehdokkaita ei ole merkitty.
- 53 Sitä vastoin Euroopan syyttäjien nimittämismenettelyssä, joka alkaa siten, että kukin tiiviimpään yhteistyöhön osallistuva jäsenvaltio nimeää kolme ehdokasta, valitusmahdollisuutta ei voida ulottaa koskemaan neuvoston päätöksiä olla nimittämättä tiettyjä ehdokkaita Euroopan syyttäjän tehtävään, koska lainsäätäjät ei ole selvästi ilmaissut tahtoaan tältä osin.
- 54 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, ettei nyt käsiteltävää riita-asiaa voida pitää SEUT 270 artiklassa tarkoitettuna unionin ja jonkin sen toimihenkilön välisenä riitana henkilöstösäännöistä ja muuhun henkilöstöön sovellettavissa palvelussuhteen ehdoista johtuvin rajoituksin ja edellytyksin.
- 55 Unionin yleisellä tuomioistuimella ei siis selvästikään ole toimivaltaa tutkia riidanalaisesta päätöksestä nostettua kannetta.
- 56 Koska riidanalainen päätös ei ole henkilöstösääntöjen ja muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen soveltamisalaan kuuluva päätös, ei voida myöskään katsoa, että kantajan siitä tekemä valitus ja neuvoston tämän valituksen hylkäämiseksi tekemä päätös voisivat kuulua henkilöstösääntöjen ja muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen soveltamisalaan. Unionin yleisellä tuomioistuimella ei siis selvästikään ole toimivaltaa tutkia myöskään valituksen hylkäämisestä tehtyä päätöstä.
- 57 Oikeuskäytännön mukaan juuri kantajan tehtävänä on valita kanteensa oikeudellinen perusta, eikä unionin tuomioistuinten tehtävänä ole itse valita asianmukaisinta oikeudellista perustaa (ks. tuomio 24.10.2014, Technische Universität Dresden v. komissio, T-29/11, EU:T:2014:912, 24 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Esillä olevaa riidanalaisesta päätöksestä nostettua kannetta ei voida katsoa nostetun SEUT 263 artiklan nojalla, koska kantaja on nimenomaisesti

vedonnut SEUT 270 artiklaan, siitä riippumatta, että hän on jo nostanut SEUT 263 artiklaan perustuvan kanteen riidanalaisesta päätöksestä asiassa T-75/21, josta on jo 8.7.2021 annettu määräys Mendes de Almeida v. neuvosto (T-75/21, ei julkaistu, valitus vireillä, EU:T:2021:424).

- 58 Valituksen hylkäämisestä tehdystä päätöksestä on joka tapauksessa todettava, että vaikka oletettaisiin, että kantajan tarkoituksena on ollut nostaa tästä päätöksestä kanne SEUT 263 artiklan nojalla nyt käsiteltävässä asiassa, ja ilman, että on tarpeen lausua siitä, voidaanko tällainen kanne ottaa tutkittavaksi, on riittävää todeta edellä 35–54 kohdassa esitetyistä syistä, että neuvoston nimittävä viranomainen ei ollut toimivaltainen käsittelemään kantajan henkilöstösääntöjen 90 artiklan perusteella tekemää valitusta ja että se on näin ollen perustellusti hylännyt valituksen. Kanne on siis joka tapauksessa selvästi perusteeton tältä osin.
- 59 Kanne on näin ollen hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

- 60 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian, hän vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja hänet veloitetaan korvaamaan neuvoston oikeudenkäyntikulut tämän vaatimusten mukaisesti.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

- 1) **Kanne hylätään.**
- 2) **Ana Carla Mendes de Almeida veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Annettiin Luxemburgissa 13 päivänä kesäkuuta 2022.

E. Coulon
kirjaaja

H. Kanninen
jaoston puheenjohtaja